

Drobne wiadomości.

Zwracamy jeszcze raz uwagę czytelników na to, że kurs dla przeróbki owoców odbędzie się w Stacji Doświadczalnej dla przemysłu fermentacyjnego w Krakowie w czasie od 12—26 lipca b. r. (Zob. Nr. 7. „Gorzelnictwa“).

Na rzecz funduszu zapomogowego dla wdów i sierót po członkach Polskiego Tow. Gorzelniczego złożył Mikołaj hr. Rey dar w kwocie 200 koron.

Rozcieńczanie próbek zwykłej kontroli. (Odpis reskryptu c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie z dnia 24 kwietnia 1909 r. l. 46.718. Do wszystkich c. k. Dyrekcji okręgów skarbowych). W pewnej gorzelnii zaszedł wypadek, że strona interesowana usiłowała przy obrachunku obniżyć stopniowość próbek spirytusu, spuszczonego z aparatu mierniczego, w ten sposób, że dostarczyła organom skarbowym na te próbki metalowego naczynia, na dnie którego znajdowała się cienka warstwa zmarniętej wody.

Tego rodzaju manipulacje nierzetelnych przedsiębiorców gorzelnii mogłyby, jeżeliby organa skarbowe, kontrolujące gorzelnie, nie przestrzegały przy spuszczeniu i stopniowaniu próbek, wszelkich możliwych ostrożności, ująć łatwo ich uwagę i spowodować dla Skarbu państwa nieobliczalne szkody, zwłaszcza o ileby chodziło o próbki zwykłej kontroli, których stopniowość stanowi podstawę do obliczenia wyrobu za cały okres obrachunkowy.

Poleca się przeto c. k. Dyrekcji zwrócić uwagę wszystkich organów skarbowych, sprawujących w gorzelniach zwykłą kontrolę i superkontrolę, na możliwość powyżej opisanego sposobu malwersacji i zalecić im, by zwracali szczególniejszą uwagę na tego rodzaju manipulacje stron.

Sankcję karną na podobne przekroczenia zawiera §. 88 (l. 4) ustawy o opodatkowaniu wódki, niezależnie od ewentualnych skutków sądowo-karnych popełnionego czynu.

Projekt podwyższenia podatku wódczanego i związanych z tem zmian w odnośnej ustawie wywołały najrozmaitsze protesty w interesowanych kołach. Oczywiście na czele stanęli „przemysłowcy gorzelnicy“, którym według projektu ma się uszczknąć nieco kontyngentu, aby go przydzielić w części gorzelniom rolniczym. Dnia 17 maja zajmowała się tą sprawą t. zw. rada przemysłowa we Wiedniu, przyczem po krótkiej debacie przyjęto następującą rezolucję radcy cesarskiego Glasera:

„Rada przemysłowa widzi w podwyższeniu o 5000 hl. obcięciu kontyngentu gorzelni przemysłowych tem większą niesprawiedliwość, że przy tem samem motywowaniu podwyższa-

go się gorzelniom rolniczym; spodziewa się ona, że to projektowane dalsze obcięcie kontyngentu nie nastąpi i że zmniejszenie kontyngentu tego o 40 000 hl. według kompromisu zeszłorocznego, zawartego na ankiecie w ministerstwie skarbu, będzie conajmniej taką samą kwotą od hektolitra wynagrodzone, jaką to na Węgrzech zrobiono.

Wobec silnej konkurencji, jaką nasz spirytus musi wytrzymać zagranicą i wobec wielkiej troskliwości, jaką państwa z niemieckiem na czele, otaczają swój eksport spirytusu, jest niezbędnie potrzebne, aby premia eksportowa została ustalona, a wysokość jej oznaczona na 10 hal. za litr alkoholu.

Termin kredytowania podatku powinien być tak jak dla piwa podwyższony z 4 na 6 miesięcy, a przy płaceniu gotówką powinno się udzielać skonta w wysokości 2 procentów“.

W tej samej sprawie obradowali w wiedeńskiej Izbie handlowej, właściciele gorzeln fabrycznych, handlarze spirytusu i szynkarze i tam też uchwalono analogiczne rezolucje.

Tak samo grupa gorzelnicza w „Związku przemysłowców austriackich“ wniosła do rządu i parlamentu petycję, w której oprócz powyżej wymienionych punktów podniesiono potrzebę obostrzenia przepisów pauszalnych przy opodatkowaniu t. zw. gorzeln kociółkowych.

Oryginalnym i niewątpliwie niebywałym dotąd w świecie w analogicznych przypadkach jest energiczny protest przeciw podwyższeniu podatku od wódki (i piwa), uchwalony na Zjeździe delegatów austriackich towarzystw wstrzemięźliwości.

Dotąd takie stowarzyszenia występowały zawsze za jak najwyższem opodatkowaniem, aby, „trucizna“ tak podrożała, iżby odeszła ochota picia jej. Tu mamy zwrot w zapatrywaniu tych towarzystw. Nie chcą wyższego opodatkowania, bo, jak sądzą, „rząd będzie przy podwyższonym podatku miał większy interes w faworyzowaniu gorzelnictwa, z którego dochód ma“ i wstrzemięźliwość na tem będzie srodze cierpieła.

Takiej pomocy w walce z rządem, przemysłowcy gorzelniani nie spodziewali się na pewno.

Otrzymywanie alkoholu z ługów odpadkowych fabryk celulozy sulfitowej. Jak wiadomo przerabia się drewno na celulozę (dla papierni) przez gotowanie go z roztworem kwaśnego siarczynu wapniowego, przez co rozpuszcza się substancję między-komórkową, a komórki drzewne (włókna) otrzymuje się w stanie wolnym, przydatnym do dalszej przeróbki na papier.

W ługu po rozgotowaniu drewna pozo-